

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/47/2016
Identifikačné číslo spisu:	2512010741
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2512010741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. G. B. alias Z. J. J., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Piešťanoch pod sp. zn. 2T/115/2012, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Peružeka proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2013, sp. zn. 6To/17/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. G. B. alias Z. J. J. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 7. januára 2013, sp. zn. 2T/115/2012, uznal obvineného V. G. B. za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

spoločne s ďalšími doteraz nezistenými páchatelmi, od presne nezistenej doby do 15.15 hod. dňa 16. februára 2012 v meste G., na ulici L. P. v administratívnej budove so súpisným číslom XXXX a technickom sklade so súpisným číslom XXXX, ktoré sa nachádzajú na pozemku s číslom parcely XXXX/X a XXXX/X, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. G., ktorých vlastníkom je A. A. rod. D., za použitia rôznych technických zariadení pestoval a následne prechovával rastliny rodu Cannabis a to konkrétne 88 ks rastlín o výške 40-45 cm s celkovou hmotnosťou po vysušení 352,70 g s priemerným obsahom THC 2,7 percenta hmotnostných, 40 ks rastlín o výške 35-40 cm s celkovou hmotnosťou po vysušení 259,35 g s priemerným obsahom THC 2,6 percenta hmotnostných, 343 ks rastlín /sadenice/ o výške 10 cm s celkovou hmotnosťou po vysušení 3,599 g, 135 ks rastlín o výške 40-50 cm s celkovou hmotnosťou po vysušení 503,29 g s priemerným obsahom THC 2,0 percenta hmotnostných a sušené konope s hmotnosťou 437,01 g s priemerným obsahom THC 12,3 percenta hmotnostných, ktoré

množstvo zodpovedá minimálne 14.723 obvykle jednorazovým dávkam drogy s celkovou hodnotou najmenej 25.029,10,- Eur, pričom rastliny rodu Cannabis /konopa/ sú zaradené v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a na výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu s maximálnym stupňom strázenia a podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. trest vyhostenia na dobu 10 rokov.

Krajský súd v Trnave uznesením z 28. marca 2013, sp. zn. 6To/17/2013, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného (podané čo do viny aj trestu) ako nedôvodné zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa a tiež proti konaniu, ktoré rozhodnutiam predchádzalo, podal obvinený dovolanie a to jednak vlastnoručne napísané vo vietnamskom jazyku a jednak prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Peružeka, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení vlastnoručne napísaného dovolania preloženom do slovenčiny súdnym prekladateľom v úvodnej časti uviedol, že v skutočnosti sa volá Z. J. J., je narodený XX. A. XXXX v obci H. M., okr. H. Z. v provincii J. I. vo K., je štátnym príslušníkom Vietnamu a je držiteľom vietnamského cestovného pasu č. I vydaného Ministerstvom zahraničných vecí Vietnamskej socialistickej republiky. Na vysvetlenie uviedol, že keď ho polícia zadržala bol vystrašený a keď sa ho pýtali na meno, z obavy uviedol, že sa volá B. V. G., nar. XX. O. XXXX. Vtedy nemal pri sebe žiadne doklady, pretože tieto mal v kabáte, ktorý si zabudol v motorovom vozidle pani P., ktorá mu prisľúbila zapožičanie peňazí.

Následne obvinený podrobne v časovej postupnosti a obsírne opisoval vlastnú verziu priebehu skutku. Uviedol okolnosti, ktoré mali predchádzať skutku pre ktorý bol odsúdený, najmä, že po pricestovaní z Vietnamu do Českej republiky býval a pracoval na jej území, kedy na základe zmluvy vykonával spolu s ďalšími občanmi Vietnamu lesné práce a to až do 19. januára 2012. Následne si spolu s pani G. a pánom J. prenajali reštauráciu v obci A.. Neskôr sa im pokazilo auto a nemali dostatok peňazí. Požiadal svoju sesternicu E., ktorá odišla do Vietnamu o pôžičku 2000,-Eur, ktorá ho odkázala na svoju kamarátku zo Slovenska menom P., ktorá mu mala požičať 1000,-Eur. Následne sa s menovanou telefonicky dohodol, že dňa 16. februára 2012 príde na Slovensko prevziať peniaze. S osobou menom P. sa stretol na železničnej stanici v Bratislave, ktorá ho následne odviezla do jej domu a povedala mu, že ju tam má počkať, kým ona pôjde pre peniaze k svojmu kamarátovi, resp. kamarátke. Svoj kabát aj s osobnými dokladmi si nechal vo vozidle, pretože P. mu prisľúbila, že sa vráti o 20 minút aj s peniazmi a odvezie ho späť na stanicu ku vlaku do Česka. V dome si sadol, napil sa, zapálil si cigaretu a následne vošli príslušníci polície a zadržali ho. Až potom od tľmočníka sa dozvedel, že v dome sa pestovala marihuana. Bol vystrašený, pretože v minulosti nebol nikdy trestne stíhaný a vôbec nevedel čo to je marihuana. Keď sa ho polícia pýtala na meno z obavy uviedol že jeho meno je B., nar. XX. O. XXXX. Na hlavnom pojednávaní okresného súdu svedkovia potvrdili, že ho nepoznajú a že dom, v ktorom sa pestovala marihuana si nikdy neprenajal a nikto ho tam nevidel. Uviedol tiež, že „sudca ho diskriminoval, nedovolil mu vypovedať, vynútil od neho priznanie, neakceptovali jeho žiadosť, aby sa trestné konanie vykonalo v Českej republike a zámerne nezmenili jeho osobné údaje, hoci o to žiadal. Okresný i krajský súd, ktorý zamietol jeho odvolanie ho očiernili, a pošliapali jeho česť.“

Obvinený v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam poukazuje na dovolanie napísané vlastnoručne a v rámci bližšieho odôvodnenia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. pripomenul, že obvinený má právo požadovať od orgánov činných v trestnom konaní, aby boli vyjasnené všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov

rozsudku Okresného súdu Piešťany a uznesenia Krajského súdu v Trnave a správnosti postupu konania, ktoré rozhodnutiam predchádzalo vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie súdu prvého i druhého stupňa a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej aj „prokurátorka“), podľa ktorej napadnuté rozhodnutie vychádza z riadne vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením súdy dospeli k zákonným a správnym záverom, pričom sa riadne vysporiadali so skutkovými a právnymi námietkami, nenechali otvorenú žiadnu spornú otázku a vina obvineného bola riadne dokázaná.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že obvinený namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili dôkazy v jeho neprospech, čím malo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu. Obvinený bol v priebehu konania poučený o svojich právach, opatrením súdu mu bola ustanovená obhajkyňa. Podľa názoru prokurátorky právo obvineného na obhajobu nebolo porušené v žiadnom smere.

Obvinený bol zadržaný pri prehliadke nebytových priestorov, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že zo zaistených stôp na mieste činu bola zistená DNA, ktorá sa zhodovala s porovnávacou vzorkou bukálnych sterov. Jeho prítomnosť na mieste činu dokazovali zvršky oblečenia, otlaky prstov, ohorky z cigariet, veci na pranie a strava svedčiace o tom, že na tomto mieste zotrval po dlhšiu dobu. Preto aj argumentáciu obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. hodnotila prokurátorka ako nedôvodnú.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/, ani f/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených väd v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúvané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. namietať predovšetkým súdom ustálené skutkové okolnosti, pričom v dovolaní predložil iba svoju vlastnú verziu priebehu skutkového deja so zdôraznením, že na mieste činu sa ocitol iba náhodou /keď si prišiel požičať finančné prostriedky/ a s drogou nachádzajúcou sa na mieste činu nemal nič spoločné. Mal za to, že mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces a trestné konanie bolo proti nemu vedené neobjektívne a nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu, predseda senátu ho diskriminoval a nedal mu možnosť, aby sa k veci vyjadril.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa vyplýva, že vo veci bolo vykonané dokazovanie na hlavných pojednávaniach dňa 22. októbra 2012 a 7. januára 2013. Počas konania na súde bol obvinený osobne prítomný a ku každému dôkazu mal možnosť sa vyjadriť, všetky dôkazy boli vykonávané aj za prítomnosti jeho obhajkyne Mgr. Martiny Masárovej, ktorá mu bola ustanovená sudkyňou pre prípravné konanie okresného súdu v štádiu prípravného konania. Obvinený pred vypočutím bol riadne poučený o všetkých svojich právach a povinnostiach za prítomnosti zákonným spôsobom do konania pribratým tlmočníkom z vietnamského jazyka. V priebehu konania boli pretlmočené do jazyka slovenského všetky jeho písomné podania napísané vo vietnamskom jazyku.

Tvrdenie obvineného, že „sudca okresného súdu konal nedemokraticky, nedovolil mu povedať ani jednu vetu..., rasovo ho diskriminoval, konal nátlakovou formou, očiernil ho ako zahraničného občana..., vynútil od neho priznanie" etc. sa vzhľadom na obsah zápisnice javí ako nepravdivé, resp. z jeho strany účelové, použité v snahe dosiahnuť spochybnenie zákonného priebehu trestného procesu.

Obvinený bol riadne a v plnom rozsahu poučený o svojich právach, vrátane práva na obhajobu a mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu. Rovnaké možnosti mal pri ďalších výpovediach, vykonaných za prítomnosti jeho obhajkyne. Postupom orgánov činných v trestnom konaní preto nedošlo k porušeniu práv obvineného v tomto smere, ani k narušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom obvinený oprel najmä o súbor tvrdení týkajúcich sa jeho údajnej „diskriminácie,, a porušovania jeho procesných práv v štádiu súdneho konania, ale žiadnymi konkrétnymi okolnosťami, ktoré by spochybňovali vykonanie niektorého konkrétneho dôkazu. Dovolateľ taktiež namietať skutočnosť, že neboli predvolaní a vypočutí viacerí svedkovia, jeho priatelia, známi resp. spolupracovníci bývajúci v Českej republike. K tejto dovolacej námietke publikovaná judikatúra dovolacieho súdu pod č. R 7/2011 k tejto otázke konštatuje nasledovné „ Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods.1 písm. c/ Tr. por. nemožno pokladať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení si povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por. resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.". Zjednodušene povedané - obvinený je v rámci práva na obhajobu oprávnený navrhovať dôkazy a aj určitý dôkaz aj sám zabezpečiť, ale je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré z dôkazov vykoná resp. zabezpečí. Zároveň platí, že dovolací súd v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať, či súdy v základnom konaní zákonne odmietli vykonať dôkazy navrhované stranami podľa § 272 ods. 3 Tr. por., pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorej „správnosť a úplnosť zisteného

skutku však dovolací súd nesmie skúmať a meniť." (pozri aj R 7/2011).

Obvinený prevažne poukázal na nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov v jeho neprospech. Vyslovil názor, že prvostupňový súd náležite nezistil a neobjasnil skutkový stav a nevysporiadal sa so všetkými tvrdeniami, konkrétne že na miesto činu prišiel len krátko pred jeho zadržaním na podnet osoby, od ktorej si prišiel požičať peniaze, pred tým sa v dome nezdržiaval a s pestovaním marihuany nič nemal. Zotrval na tom, že je nevinný.

Z podstaty väčšiny dovolateľom tvrdených námietok (vyhodnotenie vykonaných dôkazov v jeho neprospech, nedostatočné zistenie a objasnenie skutkového stavu súdom prvého stupňa, jeho nevina) vyplýva, že smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania, preskúvanie ktorých je v zmysle vyššie uvedeného výkladu dovolacím súdom neprípustné.

Odôvodnenia rozhodnutí okresného ako aj krajského súdu ako súdu odvolacieho sú presvedčivé a dávajú odpoveď na všetky nastolené otázky vrátane toho, prečo súd neuveril obrane obvineného, dovolací súd ich považuje za dostatočné, preto na ne zároveň v plnom rozsahu odkazuje.

Obvinený pri zadržaní nemal pri sebe žiaden doklad totožnosti a jeho identifikácia bola vykonaná len na základe ním poskytnutej informácie. Bezprostredne po zadržaní políciou uviedol, že jeho meno a priezvisko znie V. G. B., nar. XX. O. XXXX v G. B. vo K. S. X., trvale bytom K. S. X., provincia J. I., okres Z. H., obec H. G. a na tomto tvrdení zotrval počas celého prípravného konania. Až po podaní obžaloby Okresnému súdu Piešťany v priebehu súdneho konania uviedol, že v čase zadržania bol rozrušený, nemal žiadne doklady a príslušníkom polície uviedol nesprávne identifikačné údaje - meno, priezvisko, vrátane dátumu narodenia. Jeho skutočné meno a priezvisko a dátum narodenia je Z. J. J., narodený XX. A. XXXX v obci H. M., okres H. Z., provincia J. I. vo K., je držiteľom vietnamského cestovného pasu č. I., vydaný Ministerstvom zahraničných vecí Vietnamskej socialistickej republiky.

V priebehu konania boli vykonané úkony smerujúce k overeniu totožnosti osoby obvineného:

Podľa oznámenia polície Českej republiky z 27. júla 2012 /č. I. 920-923/ bolo zistené, že osoba vystupujúca pod identitou V. G. B., nar. XX. O. XXXX sa nikdy legálne v Českej republike nezdržiavala. Na udávanej adrese Z. XXX sa taká osoba nikdy nezdržiavala, rovnako ani v D. na S. bol výsledok šetrenia negatívny. Taktiež identifikácia osoby prostredníctvom Národnej ústredne INTERPOLu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Prezídia policajného zboru Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce v Bratislave /ďalej len INTERPOL/ výsledkami porovnania daktyloskopických odtlačkov, resp. DNA profilu z Generálneho sekretariátu INTERPOLu v Lyone, Wiesbadene, Paríži a Bernu boli negatívne.

V písomnom podaní z 29. októbra 2012 zaslaného prokuratúre /č. I. 978/ po preložení do slovenčiny /č. I. 980/ obvinený učinil čestné vyhlásenie, že jeho skutočné meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia je Z. J. J., nar. XX. A. XXXX v obci H. M., okres H. Z., provincia J. I. vo K..

Na základe žiadosti o preverenie tejto identity obvineného cez INTERPOL Praha bolo oznámené, že porovnaním daktyloskopickkej karty bola zistená zhoda odtlačkov s osobou vystupujúcou pod identitou Z. J. J., nar. XX. A. XXXX, ktorej bol českými úradmi zakázaný vstup na územie Českej republiky na obdobie štyroch rokov od 8. novembra 2011 do 25. novembra 2015 z dôvodu falšovania osobných identifikačných údajov, keď pri kontrole predložil doklady inej osoby a zdržiaval sa na území Českej republiky bez povolenia.

Svoju identitu Z. J. J., nar. XX. A. XXXX uviedol obvinený aj vo svojom vlastnoručne napísanom dovolaní z 10. mája 2015, pričom ako jednu z dovolacích námietok uviedol nechotu súdu viesť konanie pod jeho pravou identitou Z. J. J. napriek tomu, že už v základnom konaní pred súdom uviedol svoje

skutočné identifikačné údaje /meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia/ a aj vysvetlenie z akých dôvodov pri zadržení uviedol iné osobné údaje.

Následne podľa oznámenia INTERPOLu Bratislava z 2. januára 2019 INTERPOL G. oznámil že porovnaním odtlačkov prstov osoby V. G. B. /poskytnuté slovenskou stranou/ s odtlačkami prstov osoby Z. J. J. /poskytnuté miestnou políciou vo Vietname/ bolo zistené, že sa jedná o tú istú osobu. Inak povedané, že daktyloskopické odtlačky obvineného ako osoby vystupujúcej od začiatku trestného stíhania pod identitou V. G. B., sú totožné s daktyloskopickými odtlačkami osoby Z. J. J., ktorú identitu uviedol obvinený počas súdneho konania ako svoju pravú identitu.

Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že osoba vystupujúca pod identitou V. G. B., resp. Z. J. J. je stále tou istou osobou a niet žiadnych pochybností, že touto osobou je práve a len obvinený. Z uvedených dôvodov dovolací súd uviedol obvineného pod oboma identifikačnými osobnými údajmi.

Z uvedeného je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.